

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היוני

קידושין דף ע"ב למסקנא

דף ע"ב ע"א

א. בבל עומדת בין שני נהרות, חדקל ופרת, זה ממזרח וזה ממערב, ובאין ומושכין מדרום לצפון, וסופו של פרת שופך בחדקל. ואלו הן גבולותיה ליוחסין: כל מה שבין שתי הנהרות של בבל היא. משפת חדקל ולחוץ מתפשט רחבה של בבל, לרב עד נהר עזק ולשמואל עד נהר יואני. בדרומו של חדקל: לרב מגיע הגבול עד בגדא ואוונא, ולשמואל עד מושכני ומושכני בכלל. לצפונו של חדקל, הגבול הוא עד אפמיא העליונה והעליונה בכלל, אבל התחתונה פסולה. לדרומו של פרת, לרב הגבול עד 'אקרא דתולבקני', ולשמואל עד 'גישרא דבי פרת'. י"א ששמואל מוסיף, כי הגשר רחוק יותר, וי"א שהוא מגרע, שבזמנו היה קרוב וריחקוהו. ולרבי יוחנן הגבול עד מעברתא דגיזמא. בשפת פרת כלפי מערב, לא היה אלא בירס, והיא מיוחסת כבבל. 'שוט מישוט' מיוחסת כבבל, אע"פ שהיא עומדת מחוץ לגבולות שאמרנו, רצועה יוצאת באלכסון ומקפת את הפסולין, ושוט מישוט בכלל אותה רצועה.

ב. י"א שכמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לגיטין (שהשליח אין צריך לומר בפני נכתב אם הביא גט מבבל), וי"א שמחלוקת ליוחסין, אבל לגיטין דברי הכל עד האגם השני שמתחת לגשר.

ג. חלזון ניהוונד וחברותיה, י"א שהן כגולה ליוחסין, וי"א שהיו פסולים (שגלו עשרת השבטים לשם, ונטמעו עובדי כוכבים בבנותיהם).

ד. פרסיים נמשלו לדוב, שאוכלין ושותין כדוב, ומסורבלין בבשר, ומגדלין שער, ואין להם מנוחה.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ה. פרסיים דומים לחיילות של בית דוד (שהם גבורים), חברין דומין למלאכי חבלה, ישמעאלים דומים לשעירים של בית הכסא (שדים), ותלמידי חכמים שבבבל דומין למלאכי השרת.

ו. רבי העיד ביום פטירתו על מקומות בבבל שיש בהם פסולים, ועל אנשי מקום פלוני שסרו מאחרי המקום, ושרב אדא בר אהבה יושב היום בחיקו של אברהם (י"מ שמת, וי"מ שנימול), ושרב יהודה נולד בו ביום.

דף ע"ב ע"ב

א. כשמת רבי עקיבא נולד רבי, כשמת רבי נולד רב יהודה, כשמת רב יהודה נולד רבא, כשמת רבא נולד רב אשי, ללמדך שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו, שנאמר וזרח השמש ובא השמש. וכן עד שלא כבתה שמשו של עלי, זרחה שמשו של שמואל הרמתי.

ב. הנביא היה מיילל על מיתת פלטיהו בן בניהו, י"א לטובה, לפי שהציל את הגולה מלהיות עבדים לעבדות, ומת בחצי ימיו. וי"א לרעה, שנהג בבזיון בהיכל ה', ומת במיתה יפה.

ג. לשמואל, אין חוששים על מישון משום עבדות ולא משום ממזרות, אלא כהנים שהיו בה לא הקפידו על הגרושות. אבל עבדים שנשתלחו לשם משוחררים, כי כבר נתיאשו אדוניהם, והמפקיר עבדו – לשמואל – אין צריך גט שחרור.

ד. י"א שלרבי מאיר הפסולים עלו מבבל, וכל הארצות חוץ מבבל אינם בחזקת מיוחסות, ולחכמים כל הארצות בחזקת כשרות. ויש חולקים.

ה. לרבי יוסי ממזרים ונתינים טהורים לעתיד לבא, ולרבי מאיר אינם טהורים. והלכה כרבי יוסי. ואם לא היה הלכה כמותו, היה אליהו מוציא מישראל לעתיד לבוא חבורות של בני אדם.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il